

נבחרתי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מהו גדר פנים חדשות לסעודת חתן

מתוך שע"ה למרן

הגר"י רצאבי שליט"א

(אבה"ע סי' ר"ז ה"ב)

פנים חדשות, לדעת הרבה פוסקים די באדם אחד. אבל לדעת רבינו הרמב"ם וסיעתו, אין זה בפחות משנים. וכיון שהדבר שנוי במחלוקת, מי יוכל להכניס ראשו בספק החמור של ברכות לבטלה. אכן במקום שיש להם מנהג ידוע לברך אפילו בשביל אדם אחד, אין חשש. כי היכן שיש מנהג, אין אומרים ספק ברכות להקל. ובמקומותינו אין המנהג בזה קבוע ומוסכם. ומי שלא אכל פת, יש אומרים שאינו נקרא פנים חדשות. אבל לפי מנהגינו כדעת הסוברים שמברכים גם בלא סעודה כלל, כדלעיל סעיף י"ג, ממילא נקרא גם הוא פנים חדשות. ואם הלך הפנים חדשות משם קודם הברכות, אין מברכים אותו, אף על פי שבשעת ברכת המזון היה נמצא שם, וכל שכן אם הלכו החתן והכלה, עכ"ל. ויעויין שם בעיני יצחק באורך כל המקורות להלכה זו.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויגע בכף ירכו (בראשית ל"ג. כו)

מובא ב'מדרש הגדול' למהר"ד עדני וצ"ל: ויגע בכף ירכו. נגע בצדיקים שעתידין לצאת ממנו, זה דורו שלשמד דכתיב ותקע כף ירך יעקב. אמר ר' אלכסנדר כל אחד ואחד מדורו שלשמד שקול לפני הקב"ה כיעקב, שנאמר זה דור דורשיו מבקשי פניך, אלדי יעקב סלה לא נאמר כן, אלא מבקשי פניך יעקב סלה (תהלים כד ט), שכל אחד ואחד מהם שקול לפני הקב"ה כיעקב, רבנן אמרי מהו זה דור דורשיו מבקשי פניך, שכל הדורות באין לבקש מלפני הקב"ה חנם כעני מבקש צדקה על הפתח והן אינן כן אלא כפועל שמבקש שכרו. ד"א זה דור דורשיו, לא נברא העולם כולו אלא בזכות דורו שלשמד. ועליהן הוא אומר הבו לה' בני אלים (שם כ"ט א), בני תקיפין, בני מי שיש לאל ידם לעשות רצון קונם. ואין אלים אלא תקיפים, כמא דאת אמר ואתנך ביד איל גוים (חוקקאל לא י"א). ומה היה תוקפן, שכבשו יצרן ונתנו עצמן למיתה על שמו שלהקב"ה. היה אחד מהן מהלך ברגליו ויוצא להשחט והן אומרים לו על מה אתה נשחט והוא אומר להן על שהיית משמר את השבת. וכן חבירו מהלך ברגליו ויוצא ליהרג והן אומרים לו על מה אתה נהרג והוא אומר להן על שלא השתחוית לאל אחד. וכן חבירו מהלך ברגליו ויוצא לסיקל והן אומרים לו על מה אתה נסקל והוא אומר להם על שמלתי את בני. אמר ר' חייא בר אבא אם יאמר לי אדם תן נפשך למות על קדושת השם אני נותן נפשי, אבל אם כאותן שהיו מביאין קליפין שלקנים ונותנין אותן בין צפרני ידיהן איני יודע אם הייתי יכול לקבל אם לאו. הוי בני אלים, בני תקיפין, עכ"ל.

ובמדרש רבה (שיר השירים פ"ב ט) מובא ביתר הרחבה וז"ל: אמר רבי חייא בר אבא אם יאמר לי אדם תן נפשך על קדושת שמו של הקדוש ברוך הוא, אני נותן, ובלבד שיהרגוני מיד, אבל בדרו של שמו אני יכול לסבל. ומה היו עושים בדרו של שמו, היו מביאין בדרויות של פרץ ומלפנין אותן באש ונותנין אותן תחת שיחיהן ומשיאין נפשותם מהם ומביאין קרומיות של קנים ונותנין אותן תחת צפרנין ומשיאין נפשותיהם מהם, הוא שאמר דוד (תהלים כ"ה א): אלקי ה' נפשי אשא, אשויא פתיב, שהיו משיאין נפשם על קדושת שמו של הקדוש ברוך הוא, עכ"ל.

ואכן בשיטה קשה מעין אלו פעלו אינשי דלא מעלי להרחיק אבותינו הקדושים בעלותם ארצה מדרך החיים. שהרי כבר אמרו חכמים שמיית רעב קשה יותר ממיית חרב כמובא בגמרא (בב"ת ט) ועל כן אחת משיטותיהם של בני עוולה היתה למנוע אוכל וכן עבודה ושע"י כך לא יהיה להם אפשרות לרכוש אוכלו למי שלא שמע להם לשלוח ילדיהם ללמוד במקום הטינופת וכו' כמובא בהרבה ספרים ושסיפרו לנו אבותינו הוקנים (ומעט נמצא בספר דרך צדיקים ח"א עמ' 156 יעו"ש).

ועתה בימינו בדרו זה דור עקבתא דמשיחא שאמרו חכמים עליו ייתי ולא אחמינא (סנהדרין צ"ח), והסבירו המפרשים, מפני שיהיו בו ניסיונות גדולות עד למאוד, ובפרט שאמרו חכמים הרהורי עבירה קשים מעבירה (יומא כ"ט). מה יעשה הבן ולא יחטא, כאשר מכשירים לא טובים מצויים בכל פינה, וגלויים לעין כל.

והעצה להינצל מעבירה, או מדבר ערווה, או מענייני טומאה המטמאים את הנשמה, אמר החכם מכל האדם זאל תקרב אל פתח ביתה (משלי ה. ח) הוא להרחיק את הילדים לבל יהו חשופים לכל מיני מכשירים למיניהם. ואפילו לא דברים מן הטבע שדברים אלו מושכים את לב הרואה והכל מתחיל כביכול מצד ההתר. ולא אחת שמענו מאנשים המגדירים עצמם חרדים ואפילו אברכים טענה, מה רע במשחקי מחשב? והוא בגדר זבל ברשות התורה. ואני יודע בעצמי שדברינו אלו כנגד רוב העולם (המגדיר עצמו חרדי) שהרבה חשופים הן ההורים והן הילדים לכל מיני דברים, ולצערנו בהרבה מוסדות חינוכיים לא אוכפים את הדברים ועל אף שהן כתובים בתקנון המוסד, ולא אחת נשאלתי מהורים שהגיעו לנו לרישום הבן יאם אכן אוכפים את התקנון, ולא עוד אלא שיש מן המנהלים שאומרים עדיף שיהיה חשוף מעט בכדי שלא יתפרץ לבסוף ויהיה תאב להמון. ב"מ מהא"י דעתא, דברים שלסכלות הן, כנגד כל גדולי הדור!! אוי לדור שאלו מחנכו. לא פלא שממוסדות אלו רבים נושרים ר"ל, ולמפורסמות אין צריך ראייה.

ובכדי להרחיק הילדים יש להרחיקם כדרך שמרחיקים מאש וכדרך שמרחיקים ממקום תיעוב וצואה, שכבר השוו חכמינו יצר רע הזה כאש וכעביט מליאה צואה. ועם כל השתדלות האדם, פשוט שלא ירפה מתפילה לבורא עולם, שילכו בניו בדרך אבותם יצחק ויעקב לעולם, אכ"ר.

יתגדך משפע בריכה העליונה, האיש רב הפעלים ועליליה, יד ימינו שלמרן לחזק מסורת יהדות תימן, באלעד בארץ ובכל העולם, ואף מסייע רבות לת"ת תשג"ר, רבי ניר טיי"ר יצ"ו מנכ"ל מכון פעולת צדיק. ימלא ה' משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה רבה והצלחה בכל עמלו, וכל המשיינים נגדו ישגרו אלד"ים מהרה, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

מתוך ספר ארזי לבנון
למוהר"ר חיים סנואני זצ"ל

ענף אחים (ח"ב)

המשך מהשבוע הקודם

פתרונות לפרשת 'ויצא'
אחודה חידה! כי תבוא על שכרי לפניך
(בראשית ל. לג). ואומרים אותו ביום
הכיפורים בסליחות כמה פעמים.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפתרה!
הזוכה (משבת שעברה): יאיר ט"רי.

אזרחי איזה!
הכתיב והקרי אותו דבר
אך ללא הניקוד
ישתנה לזכר
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

גם איתא בהנהגות הרמ"ף בנהורא השל(ו)ם, שסוד קול הוא סוד הוי"ה, ודיבור
אדני". ולכן צריך לזהר האדם במה שמוציא מפיו, שיהיה הכל לשם שמים, כדי שלא יוציא מהקדושה אל
הקליפה, ושלא יפגום שם השם חס ושלום, ע"כ.
עוד אמרו רבותינו ז"ל, הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים וכו', עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת
השמש בגבורתו. כי לפום צערא אגרא.

ועל כן צריך אדם לזהר מהמחלוקת ומהרבות דברים. כי מי שהוא מרבה דברים וכל שכן בשעת המחלוקת, פוגם בשם הוי"ה
חס ושלום, שהוא ראש ועצמות כל השמות כמו שכתבנו למעלה. כמה פגם פוגמת, וכמה גרם גורמת. פוגם למעלה ביסוד
שהוא שלו"ם, שהוא היפך המחלוקת, כמו שכתבנו. וגורם למטה שמאבד האדם והולך מן העולם בלא זמנו בפחי נפש. גם
אמרו חז"ל, כל העוור במחלוקת, הקב"ה מאבד זכרו, כמו שכתבנו למעלה בענין קרה. וראוי להצטרע חס ושלום. וגם
מחלקת נוטריקון מכה חרון לקוי קללה תועבה. גם מחלוקת הוא מלשון חילוק ופירוד, על שם שהוא מחלק בין החברים
והאחים. והובא בספר פלא יועץ אות מ"ם מחלוקת, גודל ענישו, וכיצד נדרו להתרחק ממנו, עיני שם.

וגם בית שני לא נחרב אלא בעון שנאת חנם. ועכשיו אין ישראל נגאלים אלא כשיהיו באחדות אחת. נמצא שהמחלוקת היא
המשיח וקץ הגאולה. ועל כן חייבים אנו (בדרך חובה) לבטל המחלוקת, ולהיות שלום בינינו, כי קול התור נשמע בארצנו. ו
כבוד קונינו, אשר הוא גולה עמנו. וידוע מאמר רבותינו ז"ל על פסוק חבור עצבים אפרים הנח לו, שאפילו אם יש בין ישראל עבודה זרה שנקראת עצבים,
ויש ביניהם שלו"ם, אפילו הכי הנח לו.

ועל כן אפילו אם אשתו של אדם עשתה מחלוקת עם רעות"ה, או עם איש אחד מפני עזות"ה, ובקשה מבעלה לעזרה במחלוקת"ה, אפילו הכי לא ישמע
לעצתה, כי עצתה היא עצת יצר הרע, שהיא הזוהמא שהטיל נחש הנחשת בחוה, והיא מכשכשא במעהא וממעה אותה. ולכך היא מבקשת להטעות בעלה
להיותו כמותה, כמו שחזה הטעתה לאדם לאכול עמה שפשה אָוֶתָהּ. ולפי שהנחש הוא אוהב המחלוקת, לכך האשה מבקשה מבעלה לעשות מחלוקת.
כי מצא מין את מינו וניעור.

ואפשר לומר, והוא, כי הנה מחלקת הוא גימטריא נבלות הפה, להורות שנבלות הפה והמחלוקת הם שוים בענשם ובפגמם, כי המחלוקת היא פוגמת ביסוד
שהוא סוד שלום, כי השלום הוא תיקון היסוד, והמחלוקת היא הפכו, שהיא פוגמתו, כי זה היפך זה, וזה לעומת זה. והמחלוקת גם כן היא מתקנת יסוד
דקליפה, שהוא זב תמיד והוא טמא, שהוא היפך היסוד דקדושה שהיא פגמו, אלא שהשלום תיקונו, וגורם שנהר (דקדושה) יחרב ויבש חס ושלום. וכן נמי
נבלות הפה היא פוגמת ביסוד, כי על ידי נבלות הפה יבוא טומאת קרי בלילה ומחלל בריתו חס ושלום, ופוגם ביסוד שהוא סוד ברית קודש.

וכן מחלקת היא אותיות חלק מות, להורות שמחלוקת היא היא חלק היצר הרע, שהוא נחש מלאך מות, כמו שכתבנו למעלה. ועוד שהוא להורות שמי
שהוא בעל מחלוקת, הוא ניתן בחלקו של מות, ומסתלק מן העולם בלא זמנו.

ועל כן יאסור אדם לשונ"ו, בשני חומות שהם שפתיו ושיניו, ואל יעורר חרונו, ויקבל קלונו ובוזונו. ואז יזכה לכל טוב בזה ובבא. ויזכה לחיי העולם הבא. אמן
יהא שמיא רבא, נצח סלה ועד.

בדרכיהם אתהלך...

כשהסכל הולך...

פעם אחת פגש יהודי איזה גוי מוסלמי קיצוני, והגוי התנווכח אתו הרבה, כיון שרצה להראות את
עצמו שהוא בעל חכמה ואיש מופת. במשך הויכוחים, טעה הגוי בלשונו ואמר ליהודי, אחי. מיד
התחרט מאוד וחרה לו על עצמו, בחשבו שהוא טעה טעות גדולה וביזה את עצמו בכנותו את
היהודי אחיו. במקרה כזה, כדי לשכך את זעמו של הגוי, היהודי משיב לו בשפה רפה בלשון
הזה, כולנו אחים מן אדם הראשון, ובני תשעה חדשים. וגם כאן היהודי השיב לו במלים הללו.

אמנם כששמע הגוי הזה את הדברים הללו יוצאים מפי היהודי, חרה אפו עוד יותר, ואמר לו,
יהודי, שְׁמֹר על הפה שלך. היהודי השיב לו, אני שומר על פי. אמר לו הגוי, אם כן למה אתה
אומר שאדם הראשון הוא גם אביהם של היהודים. כיצד אינך מתבייש לומר דברים כאלה על
אדם הראשון הטהור, אביהם של המוסלמים. השיב לו היהודי. כל אדם יודע ומבין מה שאני
אומר, ואין בדברי שום טעות. הדבר ברור וידוע לכל, שאדם הראשון הוא אביהם של כל בני
האדם, המוסלמים היהודים והנצרים ואף הכופרים.

כששמע זאת הגוי, חרה לו עוד יותר, ועמד בזעם אפו ואמר ליהודי, יהודי, שמע, אדם הראשון
הוא אך ורק אביהם של המוסלמים. שאל היהודי את הגוי, לפי דבריך, מהיכן באנו אנחנו
היהודים. וכי לא מאדם הראשון. אמר לו הגוי, לך תסדר לכם אבא אחר, חוץ מאדם הראשון.

אבל אל תעזו פנים ותאמר עוד דברים בזויים כמו שאמרת עד עכשיו.
כל הגויים הנוכחים שם, נתמלא פיהם צחוק, ואמרו לאו הגוי, מָא לָךְ, יא סיד. ותרגמו, מה לך
אדוני (בליצנת). אז הבין שהוא נמצא בכיון הפוך. ופנה לדרכו בפנים זועפות, מחמת שבויש את
עצמו לפני כולם. על זה וכיוצא בו אמר שלמה המלך ע"ה, וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר,
ואמר לכל סכל הוא.

(בחרי סגולה: עמ' עדר)

לרפואת הנפש והגוף לתמר
אפרת בת יחיא בשכחע"י

להצלחת
כל תורמי התלמוד תורה
יהיבטושב"נ

מהליכות אבותינו

חתונה יהודית בתימן (ח"א)

כפי שכתבם הרב יוסף יצחק הלוי זצ"ל

בחבורו קורות הזמן בתימן עמ' 74

השבת שלפני החתונה נקראת "שבת אלפִיֶדֶע"
("התחלה"). ומכרזו בעל הבית - "אנחנו נמצאים
בשבת ההתחלה" באוני הקרובים והמכרים. בליל
השבת אחרי תפילת הערבית באים כל הקרובים אל
בית החתן לאולם מקושט בקישוטים בכל קירות
האולם סביב, ומול הפתח בו יושב החתן יש קישוט עד
לתקרה ובו תולים קישוטים יפים ביותר המרחיבים
דעתו של האדם. ושאר הקירות מכוסים בבדים יפים
וצבעוניים ובמקום ישיבת האורחים שמים כרים
וכסתות ועליהם מיסבים האורחים על צד שמאלם
ויושבים בנחת על הרצפה. ואמצע האולם שטוח
בשטיחים על פני כולו

המשך בעמוד הבא

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרדכי בן דוד אוחנה
ז"ל תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנצב"ה

הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים (בראשית לב. יב)

כתב ה"ר דוד בן אברהם נגאר מעיר אלטוילה בחיבורו ספר מעט צרי וזה לשונו, יש לרמוז אם אפשר ולפני הש"י יוכשר, כי מי שיכוין בעניית אמן לשם ייחוד קב"ה ושכינתה, ניצול מיד כל המקטרגים עליו למעלה. וזהו רמז (הצילני) נא מיד אחי, ראשי תיבות אמן למפרע. ור"ל מיד אחי, הם המקטרגים הנבראים מעונותיו של אדם, שבתחלה השטן נדמה לו כאח ואוהב, ואחר כך נהפך לאויב, שעולה ומקטרג ויורד ונוטל נשמה. מיד עשו, זה סמא"ל שרו של עשו, שהוא ראש של המקטרגים.

ולפיכך צריך אדם להתפלל לשם יתברך שיצילנו מיצר הרע שלא ישלחו בעבירה. כמו רבי חייא בר אשי שהיה נופל על פניו ואומר, יה רצון מלפניך ה' אלדי ואלדי אבותי, שתצילני מיצר הרע. שמעא דביתוהו, אמרה מכדי כל הני שנין דפריש ליה מנאי. אזלא ואיקשטה ועברת קמיה תרין ותלת. אמר לה מאן את, אמרה ליה חרותא. תבעה. אמרה ליה אייתי ליה רומני דברישי אילנא, שוור אייתי לה ועל עלה. כי אחא לביתה, מתחרט. הות דביתהו קא שגרא תנורא, סליק ויתיב בגווה. אמרה ליה מאי האי, אמר לה הכי והכי הוה עובדא. אמרה ליה אנא הואי, אמר אנא מיהא לאיסור איכווני. והיה מצטער על מה שנאמר (במדבר ל יג) אישה הפרס וה' יסלח לה (קידושין פא ב).

ולפיכך צריך אדם להתפלל בכל לבו להציל לו מיצר הרע. למה, כי ירא אנכי אותו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (אבות ב ד) אל תאמן בעצמך עד יום מותך. פן יבוא והכני, כי הוא שטן הוא מלאך המות. אם על בנים, אם היא הנשמה, בנים הם איבריו של אדם הגשמיים, שהם כבנים לשרות הנשמה בהם. והנה בעניית אמן כנוצר לעיל, ניצולים האם והבנים, כי הם נרמזים בתיבת אמן עם התיבה והכולל הם אם בן, ודוק.

(עולת שלמה למהר"ש בדיחי זצ"ל)

ואם שגית, השם הטוב יכפר בעדי.

מהליכות אבותינו

המשך מהעמוד הקודם ומלמעלה מכסה עורות תחשים.

אחרי כן מיסבים איש ליד רעהו - רק המבוגרים. אבל הילדים יושבים באמצע האולם. אחר כך השמיים מביאים סלים גדולים מלאים בפירות, כל מין ומין בזמנו. תחילה מגישים האגוזים עם קליות פולין והמשרתים מחלקים לכל אחד חלק שווה ונותנים אל תוך סודרו.

לאחר מכן מביאים כדי יין שרף, ועומדים המשרתים ובידם קנקנים קטנים וכוסות קטנטנות, גודלם כחצי ביצה, ונותנים לכל אחד בידו, וכל אחד מברך על כל דבר הברכה הראויה לו. וכל המסובים עונים אחרי המברך "ברוך הוא וברוך שמו" ו"אמן". ואחרי שתיית שלוש כוסות מידי המשרתים, פותחים בעלי הקולות הערבים בשירי שבת, וכך ממשיכים כשעה וחצי. אחר כך מנקים את האולם ומביאים כלי נטילה ונוטלים את הידים. ומסדרים את השולחנות וסועדים לאחר הקידושא רבא. ואחר מברכים את ברכת החתנים - "שהשמחה במעונו יושבים איש לביתו ונחים מנוחת השבת, שהשינה בשבת - תענוג. יש שקמים בחצות לילה ללמוד בבתי מדרשות, ויש שקמים לבתי כנסיות במשמרה השלישית לומר התיקון של שבת, וכשמאיר פני המזרח מתפללים תפילות שחרית ומוציאים ספר תורה וקוראים פרשת השבוע ומפטירים בבניא ומתפללים תפילת מוסף. וקוראים פרק ממנורת המאור ועלינו לשבח. וזה הסדר לכל העם בלי הוספות ושינויים, ואין עושים מניינים נוספים. ושבים הקהל איש לביתו.

יום ראשון ושני שלאחר שבת "אלבידע" - אין בהם כל אירוע בבית החתן והכלה, ורק הקרובים והמכרים מתחילים להתכונן לחתונה, כל אחד במה שחצר לו. מיום השלישי מתחילים להכין את החתונה עצמה ולתכנן את הזמנים לכל מה שדרוש לבצע באופן מעשי:

- א. רכישת המצרכים והכנת המאכלים לחופה ולסעודות בבית החתן. מכינים את ה"ג'עלה" לימים הבאים. המנהג המקובל הוא שמשפחת החתן, אם הם בעלי יכולת - מודיעים למוזמנים שאין צורך להביא דברי מאכל כי יש כל הדרוש בבית החתן. ואם הם אנשים מעטי יכולת, מודיעים שזה "לפלפה", היינו כל אחד יביא עמו את חלקו. וכל אחד משתדל להביא עמו כסף או מצרכי מזון.
- ב. ביום שלישי בשבוע הנשים עורכות שמחה אצל משפחת הכלה, כולל התחלת קישוטה של הכלה. ומשתמשים בחומר ריחני הנקרא "חינה" שמוצאו מעלי עץ החינה שטוחנים אותם עד דק ולשים במים כמו לישת בצק. בחומר הזה מורחים את ידיה ורגליה של הכלה, ולאחר מכן עורכים את שמחת החינה. אז מקשטים את פניה של הכלה בציורים צבעוניים המכונים "כטוט". הכלה, הנשים והאורחות לבושות בגדי פאר. מגישים ג'עלה וסעודה לאורחות, וכל הערב מבלים בריקודים, לצלילי תוף ומצילתיים.
- ג. ביום רביעי בשבוע שוב באות הנשים לבית הכלה לארוחת צהרים. ועושים לכלה כמין נקודות חן על כפות ידיה המכונות "שדרופה". ומבלות כל אותה היום מהצהרים עד הערב בשמחה וריקודים לצלילי תוף ומצילתיים.
- ד. ביום חמישי בשבוע שוב מתאספות הנשים בבית הכלה לשמחת "תחדפה". ומגלחים שער הכלה מעל המצח כ-10 ס"מ שלא ייראו השערות של הכלה ולא ייצאו מתחת לכיסוי, שנא' "שער באשה ערווה". ולאחר מכן הנשים לוקחות את הכלה למקווה.

סדר האירועים בבית החתן:

- א. ביום רביעי צובעים את רגלי חתן ב"חינה" ועורכים ארוחת ערב לקרובים. ערב זה נקרא "ליל החינה". בערב הרבנים מורחים את ידי החתן ועורכים סעודה לכבוד זה.
- ב. ביום חמישי עורכים סעודת צהרים גם בבית החתן וגם בבית הכלה, לקרובים וידידים. לאחר הסעודה בבית הכלה הרבנים והקרובים הולכים לבית החתן שם המשוררים והרבנים שרים לפני החתן. ומוזמנים את הקרובים והידידים לסעודת המצוה של יום שישי בעצרים. מכאן ואילך מברכים בכל שבעת ימי השמחה בסיום ברכת המזון את התוספת של שבע ברכות הנישואין. ביום חמישי בלילה מוזמנים הורי הכלה את החתן לסעודת ערב שבת. באים הרבנים אל בית החתן ומלבישים אותו בגדי פאר. לאחר שגמרו להלבישו, יוצאים אל בית הכלה, והנשים צועדות בראש והאנשים מאחריהן במרחק מה. ומגיעים לבית הכלה שם מקבלים את פניהם הקהל אשר בבית הכלה בשמחה מיוחדת. שם מקיימים סעודה לכבוד החתן והמשוררים מנעימים בקולם בשירה וזימרה. וגומרים את הסעודה בשירים והלילות מיוחדים.
- ג. לאחר שחזרו הקהל לבתיהם, ביום שישי בבוקר הולכים החתן עם משפחתו לבית הכלה, והנשים והמנגנות לפניהם. שם מתפללים שחרית אחרי זה שוב.
- ד. יוצאות הנשים בראש עם הכלה והגברים אחריהן - לבית החתן. וכשהגיעו, נכנסות הנשים ראשונות, ואחריהן הרבנים, ונכנסים לחדר המדרגות יחד עם כמה אורחים. כשמגיע החתן לדלת, פותחים הרבנים והמשוררים בשיר "בוא לשלום חתן ושמחה במתן" וכו'.

המשך בשבוע הבא א"ה בל"ג

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

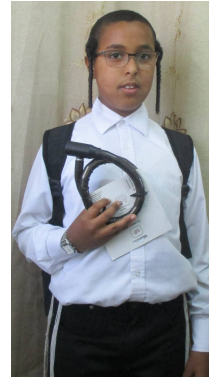
חכמי תימן

הרב שלמה יגאלי זצ"ל איש תבונות ורב פעלים אשר בעבודת קודש עקבית ומאמצים גדולים עצומים, הציל רבים מסכנת הכפירה ועזיבת המסורת שהיו בשנות העליה מתימן. כשלוחא דרבנן, פעל בתושיה ובמסירות להציל משפחות ובניהן מהשפעות זרות, ובמשך שנים כיתת רגליו מבית לבית, בערים, במושבים, בקיבוצים ואף במחנות הצבא כדי להציל נפשות מן השבי הרוחני. ועוד הלך גם משיבה לשיבה וממוסד למוסד כדי לסדר כל נער ובחור לשיבה מתאימה. מפעל חיים זה, יחד עם עבודת הקודש בקהילה מעטירה בראשון לציון, נעשו מתוך הקרבה גדולה עם הרבה ענה ומעשי חסד. עיצוב אישיותו ודרך חיים אלו עשה בקול תורה ופוניבו, בהם למד י"ח שנה.

מבצע
"משנוים תורה בשמחה רבה"
ממשיך...

ותלמידים רבים ממשיכים
לשנן בע"פ אלפי פסוקים
ומשניות, ואף רכשו פרסים
רבים מהנקודות אשר צברו
(בתמונות חלק מהזוכים)

התודה...

הברכה...

לאנשה היקרה, אשר נתנה מרכושה לתלמוד תורה, לשמח עוללים תשיב"ר, למען ילמדו ביתך שיאת וביתך עוז הגב' **שי עשור** תחי' יאריך חי' ימיה בטוב ושעותיה בענימים. וזכות זו תעמוד לרפואה שלימה לבנה היקר **ישי בן שרה ויקי ויקטוריה** בתוך שאר כל חולי עמו ישראל, יעמידוהו חי' מחוליו לחיים טובים ולשלום, ותרווה ממנו נחת לעולם, ויגדל לתפארת לעם ישראל ולכל העולם, מתוך אושר ועושר ושמחה לחיי עולם, אכ"ר.

"כסא דנחמתא"

נשגור קמיה ידידינו התורם הנכבד והיקר ר' רפאל צברי הי"ו על פטירת אם המשפחה **חמד וכלה בת סלימאן צברי ע"ה** האשה החשובה אשר היא מדורות ראשונים שזכתה להקים זרע ישרים מבורכים, אשר בתלמוד תורה של תשב"ר הם לומדים ואף תומכים זכות לימודם יראתם ותורתם, יהיו לה למליצי יושר לפני מלך מלכי המלכים ותעמוד לה זכותה הרבה, ובגן עדן ננפשה תהיה מנוחה את בני ביתה וכל משפחתה המב"ה ינחם, ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם כואבים יחדיו את כאב המשפחה תלמוד תורה 'עשרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן אלעד ת"ו

כיתה אי אחר שסיימו כבר שתי פרשיות בראשית ולך לך בידיעה ובשינון בעל פה, יוצאים להתרענן ביער הלוואי וכולם יזכו שבניהם יהיו מלאי שמחת חיים כאלה.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

לזשיק

יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה